

vané je v kruhu svojich zákazníkov skráteným znením svojej firmy ako »Slovenské«, a ďalej, že úmysel žalovanej strany: vyvolávať zámenu s jeho firmou zrejmy je i z toho, že prihlásila pôvodne k zápisu do firemného registra firmu tohoto znenia: »Slovenské hospodárske mliekarské družstvo v B.«.

Súd I. stolice žalobu zamietol, odvolací súd jeho rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

Najvyšší súd obnovil rozsudok súdu I. stolice.

Dôvody:

Odvolací súd porušením hmotného práva vyslovil, že zameniteľnosť znenia oboch firiem posudzovať treba v súdenom prípade podľa chovania sa osôb menej vyspelých, ktorí sú údajne najčastejšími zákazníkmi obchodov s mliekom a mliečnými výrobkami. Je totiž notorické, že mlieko a mliečne výrobky sú dennou potrebou temer všetkého mestského obyvateľstva, preto treba posudzovať otázku zameniteľnosti podľa stupňa opatrnosti priemerného zákazníka.

V tom ohľade je však terajšie celé znenie oboch firiem tak odlišné, že priemerný zákazník, ani keď zbežne číta pri obyčajnom stupni opatrnosti, si tieto firmy nezamení. Dôvodu odvolacieho súdu, že pôvodné znenie firmy žalovanej strany bolo takmer úmyselne zvolené tak, aby vyvolávalo zámenu, nemožno si všimnúť, lebo pôvodné znenie firmy nie je predmetom tohoto sporu.

Bolo preto dovolacej žiadosti vyhovieť už z týchto dôvodov a tak staly sa bezpredmetnými ostatné dovolacie sťažnosti.

Čís. 15432.

K výkladu §§ 222, odst. 4 a 237, odst. 1 a 3 ex. ř.

(Rozh. ze dne 24. září 1936, R I 364/36.)

Podle rozvrhového usnesení prvního soudu převzala vydražitelka pohledávku Hospodářského družstva 150.000 Kč v plné výši započtením na nejvyšší podání. Pohledávka ta vážla simultánně na nemovitostech zapsaných v knihovních vložkách čí. 15 a čí. 1289 pozemkové knihy. Nemovitost ve vl. čí. 1289 poz. kn. kat. úz. K. nebyla vydražena. První soud po provedené dražbě k návrhu vydražitelky vymazal označení hlavní vložky a poznámku simultanního ručení ve vl. čí. 15 a z moci úřední nařídil ve vl. čí. 1289 výmaz poznámky simultanního zavazení a označení, že jde o vložku vedlejší, a poznamenal, že tato nemovitost jest zavazena hledíc k výpočtu § 222 ex. ř. za pohledávku Hospodářského družstva nyní jen ve výši 2328 Kč. Rekursní soud návrh vydražitelčin zamítl a zrušil usnesení prvního soudu, pokud šlo o knihovní zápisy provedené z moci úřední.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs vydražitelčin podaný proti zrušení výroku o výmazu označení »vedlejší vložka« a o výmazu simultanního závazku při pohledávání Hospodářského družstva, váznoucím ve vložce čis. 1289 poz. knihy pro K., a nevyhověl jejímu dovolacímu rekursu týkajícímu se zamítnutí jejího návrhu.

D ů v o d y:

Vydražitelka napadá rozhodnutí druhého soudu jednak potud, pokud byl její návrh na vymaz označení »hlavní vložka« a na výmaz poznámky simultanního závazku při pohledávce Hospodářského družstva ve vl. čis. 15 pozemkové knihy zamítnut, jednak potud, pokud rekursní soud zrušil výrok prvního soudu o výmazu označení »vedlejší vložka«, o výmazu poznámky simultanního závazku při pohledávce Hospodářského družstva ve vl. čis. 1289 pozemkové knihy a o poznámce, že tato pohledávka je po právu pouze částkou 2.328 Kč 25 h s příslušenstvím. V posledním ohledu, totiž pokud jde o knihovní zápisy nařízené prvním soudem z moci úřední ve vložce čis. 1289, není vydražitelka vložky č. 15 k dovolacímu rekursu oprávněna. V jakém rozsahu jest vydražitel oprávněn navrhnouti po dražbě knihovní vklady a výmaz, jest upraveno v § 237 ex. ř. Z odstavců 1 a 3 tohoto zákonného ustanovení však vyplývá, že se toto oprávnění vztahuje toliko na vklad vlastnického práva k vydražené nemovitosti, na převod knihovních práv s vlastnictvím nemovitosti spojených, na výmaz poznámky dražby, uděleného příklepu a všech ostatních knihovních poznámek vztahujících se k dražebnímu řízení a na výmaz břemen a práv na vydražené nemovitosti, ale jím nepřevzatých, že však k němu nepatří výmaz označení »vedlejší vložka« a výmaz poznámky simultanního závazku v jiné vložce, třebas spoluzávané, ale do dražby nedané. Vydražitelka převzala podle rozvrhového usnesení pohledávku Hospodářského družstva v částce 150.000 Kč, t. j. v plné výši, její zájmy nejsou dotčeny tím, že také nemovitost patřící jinému vlastníku za ni ručí po případě že ručení druhé nemovitosti je pouze menší částkou po právu. Její dovolací rekurs byl proto v tomto směru jako nepřípustný odmítnut. Bezdůvodný jest dovolací rekurs vydražitelčin, pokud jde o zamítnutí jejího návrhu na výmaz označení »hlavní vložka« a na výmaz poznámky simultanního závazku při pohledávce Hospodářského družstva ve vložce č. 15. Nejde tu o výmaz nějakého břemene na vydražené nemovitosti zapsaného, ale vydražitelem nepřevzatého; návrh na zrušení simultanního ručení vydražené a spoluzávané, neprodávané nemovitosti nebyl učiněn, účinek ten nenastane sám o sobě již dražbou jedné ze spoluzavázaných nemovitostí, zvláště když soud v rozvrhovém usnesení zjistil, že hypotekární věřitel z vydražené nemovitosti nebyl plně spokojen, naopak také spoluzavázaná nemovitost má přispěti k uspokojení jeho nároku. Částka, kterou vydražená nemovitost měla přispěti, byla v souzeném případě vypočtena podle § 222, odst. 4 ex. ř. a byla větší než zbytek nejvyššího podání, ba i než jistina sama. Výše zbytku však umožnila převzetí pohledávky

v plné výši jistiny. Okolnost, že první soud vypočetl i částku připadající poměrně na nevydraženou nemovitost podle berní odhadní hodnoty, jest bez významu, neboť tímto výpočtem nenabyl nikdo v tomto řízení práva a nebylo závazně zjištěno, že vlastník druhé nemovitosti ručí teď pouze vypočtenou částkou 2.328 Kč 25 h s příslušenstvím.

Čís. 15433.

O rekursu do usnesení v zemědělském vyrovnacím řízení, jímž byly zamítnuty námitky proti určení odhadní ceny, rozhoduje v druhé stolici vrchní soud.

(Rozh. ze dne 24. září 1936, Nd I 461/36.)

V zemědělském vyrovnacím řízení stanovil okresní soud v P. usnesením ze dne 10. června 1936 odhadní cenu nemovitostí patřících vyrovnacímu dlužníkovi. Proti tomuto usnesení podali námitky věřitelé Středočeská banka a Oskar H. v P. Okresní soud v P. usnesením ze dne 24. června 1936 zamítl jejich námitky. Toto usnesení bylo napadeno rekursy jmenovaných dvou věřitelů, řízenými na krajský soud v M. jako soud rekursní. Krajský soud v M. ony rekursy odmítl pro svou věcnou nepříslušnost a postoupil je podle § 44 j. n. vrchnímu soudu v P. k příslušnému jednání, poukávav na to, že jest jimi napadeno usnesení vyrovnacího komisaře v zemědělském vyrovnacím řízení (§ 192 konk. ř., § 70 vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/36 Sb. z. a n.). Vrchní soud v P. neuznal svou příslušnost k rozhodování o rekursech a vrátil spisy krajskému soudu v M.

N e j v y š š í s o u d rozhoduje podle obdoby § 47 j. n. o záporném kompetenčním konfliktu mezi krajským soudem v M. a vrchním soudem v P. vyslovil, že k rozhodnutí o rekursech je příslušný vrchní soud. v P.

D ů v o d y:

V § 9, odst. 2 vlád. nař. čis. 76/36 Sb. z. a n. jest ustanoveno, že odhad nařídí vyrovnací komisař, vyslechna vyrovnacího správce, a že odhad vykoná soud jinak pro odhad příslušný podle předpisů o odhadu nemovitostí v řízení exekucním (odhadního řádu). Z toho plyne, že k výkonu odhadu jest podle § 117 j. n. příslušný okresní soud, v jehož obvodě nemovitost leží, a že tento soud má odhad vykonati podle předpisů odhadního řádu ze dne 23. června 1933 čis. 100 Sb. z. a n., a pokud by šlo o dobu po 23. červenci 1936, s odchylkami uvedenými ve vlád. nař. ze dne 9. července 1936 čis. 230 Sb. z. a n., které však pro rozhodnutí tohoto sporu o příslušnost nepřichází v úvahu. Určení odhadní ceny na podkladě znaleckého operátu jest ovšem součástí odhadního řízení a podle § 34 odhadního řádu čis. 100/33 Sb. z. a n. určí odhadní cenu soud, který vykonal odhad. Pokud tedy okresní soud v P. vykonal odhad a určil odhadní cenu usnesením ze dne 10. června 1936, učinil